

Přijímání

5. Svaté tělo, v každé ráně
láskou Boží zářící,
svatá krev z boku Páně
do mé duše prýstící!
Po čem lační, po čem žízni
lidská srdce bolavá,
to jim dáš jen ty svou přízní,
jež se v Chlebě rozdává.

6. Jako setník na Golgotě
pravdu Boží nahlíží,
zástup hříšných poznává tě,
Kriste, Králi, na kříži.
Tobě, svému Spasiteli,
vyznáváme s vroucností:
Přítomen jsi v pravdě celý
v nejsvětější svátosti.

Závěr

7. Ved' nás, Kriste, dobrý Pane,
cestou kříže za sebou
k hrobu, jenž i nám se stane
zmrtvýchvstání kolébkou.
Ať ze Slunce, jež se skrývá
zde v oltární svátosti,
do nás tryská záře živá,
příslib věčné radosti.

Tx: J. V. Kamarýt 1832
N: Kniha chorální 1847
D: K. Kudr 1992

304

1. Ho - řké mu - ky Pá - na své - ho v du - ši zbo - žně roz - ji - mám,

do - jat lá - skou kří - že je - ho na své hří - chy vzpo - mí - nám.

Spa - si - tel můj, Pán a Bůh, splá - cí vše - ho svě - ta dluh.

Lí - bám již sva - tý kříž, na němž u - mřel Pán Je - žíš.

2. Ach, kdo sečte všechny rány,
které nese na těle,
v ruce jsou mu hřeby vklány,
hloží bodá na čele;
za nás v mukách umírá,
tak nám nebe otvírá.
Líbám již ...

3. Co se jemu naposmívá,
jak se rouhá lidský hněv,
proudem lásky v zem když splývá
z kříže jeho svatá krev;
viny světa shlazuje,
cenou naší spásy je.
Líbám již ...

4. Maria, ty máti čistá,
pro svých sedm bolestí
usmíř v nebi Pána Krista,
k němu rač nás přivést!
V ochranu nás tobě dal,
prve nežli dokonal.
Líbám již ...